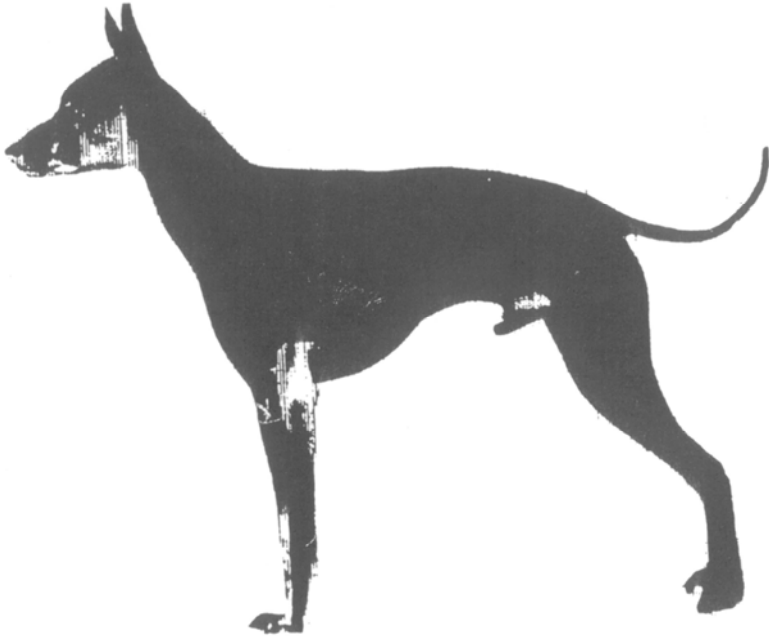

Wzorzec FCI nr 310 /25.04.2001/, wersja angielska

NAGI PIES PERUWIAŃSKI

(Perro sin pelo del Perú)

TLUMACZENIE : Olga Jakubiel.

POCHODZENIE: Peru.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA:
13.03.2001.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I.: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.
Seksja 6 Psy ras pierwotnych.
Bez prób pracy.

ZARYS HISTORII RASY: Według niektórych ekspertów, pies ten został sprowadzony do Peru podczas fali chińskiej imigracji, tuż po ogłoszeniu przez prezydenta Peru, don Ramóna Castille, zniesienia niewolnictwa Murzynów. Z drugiej strony, inni badacze przypuszczają, iż pies ten przybył z Afryki za sprawą nomadów, którzy przyjechali do Ameryki w towarzystwie swych bezwłosych psów. Kolejną możliwością jest taka, iż obecność tych psów [w Peru] stanowi efekt migracji ludzi i ich psów z Azji do Ameryki przez Cieśninę Beringa. Jednakowoż, oprócz wszystkich tych hipotez istnieją pewne dowody, takie, jak wizerunki na ceramice różnych cywilizacji przedinkaskich (Vicus, Mochica, Chancay, Chancay pod wpływem Tiahuanaco, Chimu); w wielu przypadkach, szczególnie i w bardzo ewidentny sposób w kulturze Chancay, bezwłosy pies zastępuje pumę, węża czy sokoła. Jak można wnioskować na podstawie reprodukcji, bezwłosy pies pojawił się w preinkaskim okresie archeologicznym, tj. między rokiem 300 p.n.e. a 1400 n.e.

WRAŻENIE OGÓLNE: Opisując budowę ogólną należy zauważyć, iż jest to elegancki, szczupły pies, którego wygląd wyraża szybkość, siłę i harmonię, bez śladu toporności. Fundamentalną cechą tej rasy jest brak włosa na całym ciele. Kolejną szczególną cechą jest to, że uzębienie jest niemal zawsze niekompletne. [Pies ten] Jest szlachetny i

czuły wobec najbliższego otoczenia, natomiast zdystansowany wobec obcych; energiczny, czujny; jest dobrym stróżem.

ISTOTNE PROPORCJE: Stosunek wysokości w kłębie do długości tułowia wynosi 1:1. U suk tułów może być nieznacznie dłuższy, niż u psów.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT: W domu, w stosunku do najbliższego otoczenia – szlachetny i czuły, a zarazem energiczny i czujny; rozważny; w obecności obcych jest dobrym stróżem.

GŁOWA: Lupoidalnej (wilczej) budowy.

OKOLICA MÓZGOCZASZKI:

Czaszka: Mezocefaliczna (średnio długa). Ortoidalna, tzn., że osie czaszki i kufy są równoległe; dopuszczalna nieznaczna rozbieżność. Widziana z góry, czaszka jest szeroka, a głowa zwęża się ku nosowi. Łuki brwiowe umiarkowanie rozwinięte. Guz potyliczny słabo zaznaczony.

Stop: Przełom czaszkowo-twarzowy słabo zaznaczony (ok. 140°).

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: Kolor nosa musi harmonizować z kolorem skóry.

Kufa: Grzbiet nosa widziany z boku – prosty.

Wargi: Muszą być tak zwarte, jak to możliwe i przylegające do dziąseł.

Szczeka i zuchwa oraz uzębienie: Siekacze w zgryzie nożycowym; normalnie wykształcone kły. Brak jednego lub wszystkich przedtrzonowców i trzonowców – dopuszczalny. Żuchwa jedynie nieznacznie rozwinięta.

Policzki: Normalnie wysklepione.

Oczy: Czujny i inteligentny wyraz. Oczy muszą być średniej wielkości, nieco migdałowego kształtu, ani zbyt głęboko osadzone, ani wylupiaсте, normalnie usytuowane, tzn. ani zbyt blisko siebie, ani zbyt szeroko. Kolor może wahać się od czarnego, przez wszystkie odcienie brązu, do żółtego, w harmonii z kolorem skóry. W każdym przypadku obydwójce oczu musi być tego samego koloru. Kolor

powiek może wahać się od czarnego do różowego u psów o jasnym pysku. Jasnoróżowy kolor jest dopuszczalny, nie jest jednak pożądanym.

Uszy: Uszy muszą być stojące, gdy pies czuwa, podczas gdy w spoczynku są położone do tyłu. Uszy średniej długości; szerokie u nasady, zwięzające się stopniowo ku koniuszkom, kończące się niemal spiczasto. Nasada ucha zaczyna się w wyższej części czaszki, a kończy z boku i ukośnie. Wyprostowane, osie uszu tworzą zmienny kąt bliski 90°.

SZYJA:

Górna linia: Łukowata (wypukła).

Długość: Mniej więcej odpowiadająca długości głowy.

Kształt: Zbliżony do kształtu ściętego stożka; [szyja] prężna, o dobrej muskulaturze.

Skóra: Delikatna, gładka i elastyczna. Ściśle przylegająca do tkanki podskórnej. Brak podgardla.

TUŁÓW: Średnio mocnej budowy.

Górna linia: Prosta, choć u niektórych psów dostrzec można wypukłość grzbietowo-łędźwiową, która zanika na poziomie zadu.

Kłęb: Słabo zaznaczony.

Grzbiet: Prosta górna linia, z dobrze rozwiniętymi mięśniami grzbietu, często tworzącymi wzdłuż grzbietu podwójną umięśnioną wypukłość, rozciągającą się do odcinka łędźwiowego.

Odcinek łędźwiowy: Mocny i dobrze umięśniony. Jego długość osiąga ok. 1/5 wysokości w kłębie.

Zad: Górna linia zadu jest nieco wypukła. Nachylony względem poziomu pod kątem 40°. Mocna i muskularna budowa zapewniają dobrą akcję kończyn tylnych.

Klatka piersiowa: Widziana z przodu, klatka piersiowa musi być pojemna, ale nie przesadnie; sięga prawie do łokci. Żebra muszą być lekko wysklepione, nigdy płaskie. Obwód klatki piersiowej, mierzony za łokciami, musi przekraczać o ok. 18% wysokość w kłębie.

Dolna linia i brzuch: Dolny profil wyznacza elegancka i dobrze zaznaczona linia, biegnąca od dolnej części klatki piersiowej i

unosząca się wzdłuż brzucha, który musi być dobrze, lecz nie przesadnie podciągnięty.

OGON: Ogon osadzony nisko. Dobrej grubości u nasady, zwęża się ku koniuszkowi. Gdy pies jest podekscytowany – może nosić ogon uniesiony, koliście zagięty nad linią grzbietu, ale ogon nigdy nie może być tak mocno zagięty, że aż zawinięty. W spoczynku, ogon zwisa, a jego koniec tworzy lekko zadarty [do góry] haczyk. Czasem ogon podwinięty jest pod brzuch. Na długość sięga niemal stawu skokowego. Ogon nie może być cięty.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE: Dobrze połączone z tułowiem. Widziane z przodu – idealnie pionowe; łokcie nie są odstawione. Kątowanie stawu barkowego waha się między 100 a 120°. Widziany z boku, kąt między śródrezczem a linią pionową wynosi od 15 do 20°.

Przednie łapy: Półdługie i wyglądające jak zajęcze łapy. Opuszki mocne i odporne na wysoką temperaturę. Dobrze rozwinięte błony między palcami. U czarnych psów preferowane czarne pazury; u jasnych psów – jasne pazury.

KOŃCZYNY TYLNE: Zaokrąglone i elastyczne mięśnie. Krzywizna pośladków – dobrze zaznaczona. Kąt biodrowo-udowy waha się między 120 a 130°, natomiast kąt udowo-piszczelowy musi wynosić 140°. Widziane z tyłu, kończyny tylne muszą być pionowe. Palce szczałkowe muszą być usuwane.

Tylne łapy: Takie same, jak przednie.

CHÓD/RUCH: Za sprawą budowy i kątowania kończyn, psy te poruszają się dosyć krótkimi krokami, lecz szybko, a zarazem dosyć lekko i sprężysto.

SKÓRA: Skóra musi być gładka i elastyczna na całym ciele, ale może tworzyć kilka zaokrąglonych, niemal koncentrycznych linii na głowie i wokół oczu oraz policzków. Badania wykazały, iż wewnętrzna i zewnętrzna temperatura tych psów jest dokładnie taka sama, jak w

przypadku innych ras. Brak owłosienia prowadzi do natychmiastowego i bezpośredniego wydzielania ciepła, inaczej, niż u psów owłosionych, których ciepło filtrowane jest przez szatę (włos) drogą naturalnej wentylacji.

SZATA:

WŁOS: Aby pies ten zasługiwał na miano bezwłosego, szata (włos) musi być nieistniejąca. Śladowe ilości włosów na głowie oraz krawędziach łap i ogonie są dopuszczalne; czasem także pojawiają się pojedyncze włosy na grzbiecie.

MAŚĆ: Kolor włosa może wahać się od czarnego u czarnych psów, przez łupkowo czarny, szaro-czarny (jak u słonia), niebieskawo czarny, wszystkie odcienie szarości, ciemnobrązowy, po jasny blond. Wszystkie powyższe kolory mogą być jednolite lub w różowawe łaty na wszystkich częściach ciała.

WIELKOŚĆ I CIĘŻAR CIAŁA:

Istnieją trzy wielkości, zarówno suk, jak i psów.

Miniaturowa: od 25 do 40 cm ($9\frac{3}{4}$ - $15\frac{3}{4}$ cala).

Średnia: Od 40 do 50 cm ($15\frac{3}{4}$ - $19\frac{3}{4}$).

Duża: Od 50 do 65 cm ($19\frac{3}{4}$ - $25\frac{3}{4}$)..

Waga zależy od wielkości psów i suk.

Miniaturowa: Od 4 do 8 kg (8,8-17,6 funtów).

Średnia: Od 8 do 12 kg (17,6-26,4).

Duża: Od 12 do 25 kg (26,4-55,1).

WADY: Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia i zasięgu.

- Półstojące uszy.
- Obecność palców szczątkowych na kończynach tylnych.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna bojaźliwość.
- Dolny lub górny prognatyzm.

- Krzywa zuchwa.
- Wiszące lub przycięte uszy.
- Bezogoniastość, krótki ogon, cięty ogon.
- Nadmierne owłosienie obszarów uwzględnionych przez wzorzec.
- Obecność włosów na innych częściach ciała, niż uwzględnione we wzorcu.
- Albinizm.

Każdy pies, przejawiający fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości, powinien zostać zdyskwalifikowany.

Uwaga: Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.